

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

9. Vtrum peccent a talibus communionem recipientes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

di, ordinando ipsum, ergo etiam potest ei auferre, degradando eum.

¶ 3. Præter. Sacerdos per degradationem, aut amittit potestatem consecrandi, aut solam executionem: sed non solâ executionem: quia sic non plus amitteret degradatus quàm excommunicatus, qui etiam executione caret. ergo videtur, quod amittat potestatem consecrandi: & ita videtur, quod non possit conficere hoc sacramentum.

Lib. 3. ca. 13. co. 7.

SED CONTRA est, quod ¶ Augu. in 2. contra Parmenianum probat, quod apostata à fide non carèt baptismate, per hoc quod per poenitentiam redeuntibus non restituitur, & ideo amitti non posse iudicatur: sed similiter degradatus, si reconcilietur, nõ est iterum ordinandus. ergo non amittit potestatem consecrandi, & ita sacerdos degradatus potest conficere hoc sacramentum.

Q. 63. arti. 5

RESPON. Dicendum, quod potestas consecrandi Eucharistiæ, pertinet ad characterem sacerdotalis ordinis. Character autem quilibet, quia cum quadam consecratione datur, indelebilis est, vt supra dictum est, * sicut, & quarumcunque rerum consecrationes perpetuæ sunt, nec amitti nec reiterari possunt: vnde manifestum est, quod potestas consecrandi non amittitur per degradationem. Dicit enim ¶ Augu. in 2. Contra Parmenianum, vtrumque. scilicet baptismus, & ordo, sacramentum est, & quadam consecratione vtrumque homini datur: illud, cum baptizatur: istud, cum ordinatur: ideoque non licet à catholicis vtrūque iterari, & sic patet, quod sacerdos degradatus potest conficere hoc sacramentum.

Lib. 3. ca. 13. a med. to. 7.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod canon ille non loquitur assertiue: sed inquisitiue, sicut ex circumstantia literæ haberi potest.

AD SECUNDUM dicendum, quod episcopus non dat potestatem sacerdotalis ordinis propria uirtute, sed instrumentaliter, sicut minister Dei: cuius effectus per hominem tolli nõ potest, secundum illud Matth. 19. Quos Deus coniunxit, homo non separet. Et ideo episcopus non potest hanc potestatem auferre: sicut nec ille, qui baptizat, potest auferre characterem baptismalem.

AD TERTIUM dicendum, quod excommunicatio est medicinalis, & ideo excommunicatis nõ auferitur executio sacerdotalis potestatis, quasi in perpetuum, sed ad correctionem usque ad tempus. Degradatis autem auferitur executio, quasi in perpetuum condemnatis.

¶ Super Questionis 82. Art. nonum.

ARTICVLVS IX.

Vtrum liceat ab excommunicatis, vel hæreticis, seu peccatoribus, communionem recipere, & eorum missam audire.

IN AR. 9. aduerte di-
spurationes, & in-
uestigationes, & cano-
nes de participandis
in sacramentorū pec-
pione, & ceteris di-
uinis, cũ excommunicatis,
suspensis, &c. hodie
vacare. pp statutu i
cõcilio Cõstatiensī,
quo cõcessum est oī-
bus Chrī fidelibus
participare cũ excom-
municatis, &c. nisi in
duobus casibus. scilicet
si fuerint nominatim
denunciati, vel noto-
rie pufferint clerici,
cũ, vt refert Archieps
Florētinus in 3. par.
summæ suæ, tit. 28.

Sup. q. 64. ar-
tic. 9. ad 2. &
3. & 4. dist. 3.
q. 1. ar. 3. q. 3.
Referri hoc
in decret. 1. q.
1. c. Neque
in prin.

AD NONVM sic proceditur.
Videtur, quod aliquis licite pos-
sit communionem recipere à sa-
cerdotibus hæreticis, uel excom-
municatis, uel etiam peccatoribus.
& ab eis missam audire. Sicut enim
¶ Augu. contra Petilianum dicit,
neque in homine bono, neque in
homine malo aliquis Dei fugiat
sacramenta: sed sacerdotes quā-
uis sint peccatores, & hæretici, uel
excommunicati, uerum confi-
ciunt sacramentum. ergo uidetur,

quod non sit uitandum ab eis communionem accipere, uel eorum missam audire.

¶ 2. Præter. Corpus Christi uerum, figuratiuum est corporis mystici, sicut supra dictum est: sed a prædictis sacerdotibus uerum corpus Christi consecratur. ergo uidetur, quod illi, qui sunt de corpore mystico, possint eorum sacrificijs communicare.

¶ 3. Præter. Multa peccata sunt grauiora, quàm fornicatio: sed non est prohibitum audire missas sacerdotum aliter peccantium. ergo et non debet esse prohibitum audire missas sacerdotum fornicatorum.

SED CONTRA est, quod canon dicit 32. dist. Nullus missam audiat sacerdotis, quem indubitanter cõcubinam nouit habere. & ¶ Greg. dicit in 3. Dialog. quod pater perfidus arrianum episcopum misit ad filium, ut de eius manu sacrilegæ consecrationis communionem perciperet: sed uir Deo deditus arriano episcopo uenienti exprobrauit, ut debuit.

RESPON. Dicendum, quod (sicut supra dictum est *) sacerdotes si sint hæretici, vel schismatici, uel excommunicati, uel etiam peccatores: quamuis habeant potestatem consecrandi eucharistiæ, non tamen ea recte utuntur, sed peccant utentes. Quicumque autem communicat alicui in peccato, ipse participes peccati efficitur: vnde & in 2. Canon. * Ioan. dicitur, quod quis dixerit ei, aue (scilicet hæretico) communicat operibus illius malignis, & ideo non licet à prædictis communionem accipere, aut eorum missam audire. Differt tamen inter prædictas sectas.

Nam hæretici, & schismatici, & excommunicati, sunt per sententiam ecclesiæ, executione consecrandi priuati, & ideo peccat quicumque eorum missam audit, uel ab eis accipit sacramenta: sed non omnes peccatores sunt per sententiam ecclesiæ executione huius potestatis priuati. Et sic quamuis sint suspensi quantum ad se ex sententia diuina, non tamen quantum ad alios ex sententia ecclesiæ. Et ideo uique ad sententiam ecclesiæ licet ab eis communionem accipere, & eorum missam audire: vnde super illud 1. Corinth. 5. Cum huiusmodi nec cibum sumere, dicit gl. ¶ Aug. Hoc dicendo, noluit hominem ab homine iudicari ex arbitrio suspensionis, uel et extraordinario usurpato iudicio, sed potius ex lege Dei secundum ordinem ecclesiæ, siue ultro confessum, siue accusatum, & conuictum.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod in hoc, quod refugimus audire missas talium sacerdotum, aut ab eis communionem recipere, non refugimus Dei sacramenta, sed potius ea ueneramur (vnde hostia a talibus sacerdotibus consecrata est adoranda, & si referretur, licite potest sumi à sacerdote legitimo) sed refugimus culpam indigne ministrantium.

AD SECUNDUM dicendum, quod unitas corporis mystici est fructus corporis ueri percepti. Illi autem qui indigne percipiunt, uel ministrant, priuantur fructu, ut supra dictum est. ¶ & ideo non est sumendum ex eorum dispensatione sacramentum, ab eis qui sunt in unitate ecclesiæ.

AD TERTIUM dicendum, quod licet fornicatio non sit grauior ceteris peccatis, tamen ad eam proniores sunt homines propter carnis concupiscentiam. Et ideo specialiter hoc peccatum sacerdotibus prohibitum est ab ecclesia, & ne aliquis audiat missam concubinarij sacerdotis. Sed hoc intelligendum est de notorio, uel per sententiam, quæ fertur in conuictum, uel per confessionem in iure factam, uel quando non potest peccatum aliqua tergiversatione celari.

Super